

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 101

Číslo: 2

10. ledna 2021

Cena: 10 Kč

Přežije naše církve rok 2120?

Určitě ano! Pravda, je možné, že leckde v Evropě a kdoví, možná i u nás, bude menšinovou záležitostí na pozadí vládnoucího islámu, ale Kristova církev přežije. I když v místě svého vzniku na území východořímské byzantské říše byla skoro potlačena, v moci Ducha se rozšířila na nové kontinenty. Máme dobrou naději, že o její osudy ve dvadecátém století po Kristu nemusíme mít strach, přinejmenším ne na americkém kontinentě.

A co naše Církev československá husitská, naše vlastní drahá a milovaná větvička na živém kmeni té všeobecné celosvětové církve? Připomíná se mi jedna z nejkrásnějších písní našeho zpěvníku Ve jméno Krista doufáme, ze které můžeme čerpat sílu a odvahu. Zpíváme tam: Věrným sluší vždy doufat, hrůz lidských příliš nedbat. Ty stáde, Pána svého znáš, s ním všechny strachy překonáš... Nebojme se, důvěřujme Hospodinu a jeho vůli.

I když CČSH vznikla z Boží vůle a milosti, my všichni její věrní máme za ni před Bohem odpovědnost. Je na místě všimnout si, že máme v naší vlasti pět nebo šest křesťanských církví, křesťanských denominací, kterým roste počet věřících, ale naše církve mezi ně nepatří. Bojím se, že dnes málo naplňujeme program našich otců získávat pro Krista mnohé, kteří by jinak zůstali ztraceni v nevěře a beznaději. Je to pro nás výzva?

Určitě ano! Věřím a jsem hluboce přesvědčen, že ten nejvlastnější základ našeho učení, ten náš autentický hlas, který nás odlišuje od římských katolíků, pravoslavných i protestantů, je opravdu národní a na míru šitý pro současné české hledající a jenom on je důvodem naší samostatné existence vedle všech ostatních církví. Řeknu, že je to naše otevřená náruč, která zve ke stolu Páně všechny pokřtěné, naše důsledné spolurozhodování laiků a duchovních ve všech církevních záležitostech bez hierarchických rozdělení, náš vyvážený důraz jak na svátostnou tak na kazatelskou službu církve a náš nedogmatický výklad křesťanského učení.

Tento náš hlas má být slyšet. Má být slyšet výrazně a zároveň srozumitelně pro dnešního českého posluchače. Dnešního hledajícího Čecha oslovuje důraz na lidskou solidaritu a souznění křesťanské obce i povzbuzení k sociální práci – ta snad nejvíc získává naši církev respekt a nové věřící v prvních desetiletích po jejím vzniku. To vše pohne dnešními lidmi mnohem víc než odkazování na Husa, Komenského či Žižku. Nemusíme být církví především starších lidí. Našich dávných velkých předků se přitom rozhodně nechceme zřít, dnešního člověka však už jejich příkladem často oslovíme méně, než třeba příkladem našich hrdinů a svědků víry z dob zcela nedávných. I v naší CČSH jich máme dost.

Prosme proto Pána, aby nám pomáhal oslovit právě dnešního hledajícího, oslovit ho jemu srozumitelným způsobem. Abychom se poučili u našich otců zakladatelů, kteří měli odvahu zrušit zaběhlé stereotypy. A bychom jako oni zúročili svou zděděnou hříbnu. I v roce 2121. **Rudolf Göbel,**

z kalendáře Blahoslav 2021

Oslovit písní i kázáním - obdarování Svatopluka Karáska

Dne 20. prosince 2020 odešel na věčnost Svatopluk Karásek. Tento evangelický farář, hudebník, básník, signatář Charty 77 a aktivní účastník disentu je známý jako

Svatopluk Karásek na festivalu Otevřeno – Jimramov 2009.
Zdroj: wikipedia.org

autor celé řady textů písní, které doznaly všeobecného rozšíření. Některé z nich najdeme ve zpěvníku s názvem „Svítá“, v ekumeně užívaném. Za zpěv svých písní a pro jejich texty byl však Svatopluk Karásek v roce 1976 zatčen a odsouzen k osmi měsícům odnětí svobody.

O jeho životní cestě, například o době studia na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě v Praze i o farářském působení a mnohém dalším se dovidáme v knize rozhovorů s ním pod názvem „Vino tvé výborné“ (Kalich 1998).

V mládí byl osloven zvěstí Nového zákona a osobností Ježíše. Ve svých písních dokázal šířit evangelium tak, že se dostávalo i k těm, kteří by do kostela sami nepřišli a tradiční církevní podání by jim bylo vzdálené a nepřístupné. Měl dar a schop-

Foto: Jan Matouš

nost přibližovat druhým Ježíše, který se nevyhýbá ruchu života a nestraní se jako farizeové lidí ze strachu, aby se v setkání s nimi neposkrnil, neboť pro ně Ježíš naopak přišel (Mt 9,11-13).

Současně Karásek biblické příběhy a podobenství přenášel a aktualizoval do politických poměrů tehdejšího Československa. V roce 1971 v čase normalizace vznikla například jeho píseň s textem „V nebi je trůn, pravdy hlavní sídlo, všem vladařům připomínej.“ V jiné písni z roku 1976, inspirované starozákonní událostí podle knihy Exodus (Ex 1,17-21), zaznívá: „Je lepší, jak ta bába se Boha bát, než se bát lidí a slepě poslouchat.“ Ve svých písních Karásek reagoval i na situaci po roce 1989. V textu z roku 1990 slyšíme: „Vždy mě znovu poleká to kamenné srdce člověka, ať je v chrámě či hospodě, v totalitě či svobodě.“ Texty jeho písní vyšly

i jako poezie například ve sbírce s názvem „V nebi je trůn“ z roku 1999.

Jako evangelický farář začínal v roce 1968 ve sboru v Hvozdnici u Davle, jehož život dokázal svým aktivním a svérázným působením probudit a učinit z něj vyhledávané místo setkávání. Později působil v Novém Městě pod Smrkem, avšak v roce 1971 ztratil pro duchovenenskou službu státní souhlas. Pracoval jako kastelán na hradě Houska a později jako čistící oken. Se svými písněmi vystupoval často na utajovaných setkáních a stal se významnou hudební osobností českého undergroundu. V roce 1980 odešel s manželkou a dětmi do exilu a působil jako farář ve Švýcarsku. V roce 1997 se po návratu do vlasti stal farářem v evangelickém kostele U Salvátora v Praze. V době tohoto působení vyšla sbírka jeho kázání „Boží trouba“ jako postila celého

liturgického roku (Kalich 2000). Jeho kázání upoutávala schopností promlouvat „civilním“ přístupem k posluchačům širokého spektra a ozřejmit nadčasovost i živost biblického poselství spojeného s trefnými aktualizacemi.

Svatopluka Karáska jsem mohl poznat osobně z několika setkání. V roce 2000 vystupoval se svojí skupinou v kostele sv. Václava Na Zderaze v Praze 2 – Novém Městě, kde byl členy naší náboženské obce a dalšími účastníky jeho koncertu vřele a srdečně přijat.

Jeho osobitě a nenapodobitelně písňové texty s biblickými náměty se vyznačují svojí bezprostředností, přímostí, ale i jadrností výrazů. Zdrojem jeho písňové a básnické tvorby, ale i jeho originální kazatelské služby, byla jeho neokázalá a lidsky skromná víra v Ježíše a touha po svobodě a životní pravdivosti.

T. B.

Živý betlém v Ostravě - Svinově

V pondělí 14. prosince jsme opět na farní zahradě u Husova sboru v Ostravě – Svinově přivítali poutníky u živého betlému. Nevěděli jsme dopředu, zda vůbec bude možné tuto akci uskutečnit, ale věřili jsme. Dopoledne přicházeli žáci mateřských škol, v kostele si prohlédli betlémy výtvarnice ses. Dagmar Štěpánové a vůbec předvánoční výzdobu. U živého betléma je čekala „tradiční“ betlémská sestava a bylo to velmi radostné setkání. Na Ježíška byly děti někdy tak zvědavé, že je paní učitelky musely obětavě brát do náručí, aby si spící miminko prohlédli zblízka. Všichni příchozí byli vděční za tuto možnost procházky, protože letos takových příležitostí mnoho nebylo a kreativita už začala docházet.

V 17 hodin začal program hlasem zvonů, pan Jan Zacios zahrál na baskřídlovku *Adeste fideles*. Následovalo sváteční slovo biskupa a koledy kapely *Ode zdi ke zdi*. Četby vánočního příběhu se letos laskavě ujala ses. Dagmar Štěpánová, načež biskup příchozím poželal a ubezpečil je, že vánoční svátky můžeme znovu prožít hodnotně, když nezapomeneme na radostnou událost odehrávající se kdysi v Betlémě a znovu se rodící v každém otevřeném lidském srdci. Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na organizaci tohoto setkání, pořadatelský tým vedený bratrem Antonínem Čelustkou opět úkol zvládl. V přátelské atmosféře jsme se mohli naladit na přicházející svátky a uvidět střed křesťanských Vánoc. Celý den bylo krásné počasí a tak děkujeme Bohu za vše dobré, že se k nám přiznal a žehnal nám!

Tomáš Chytil

A stříbrný peníz...

Z připravované sbírky Stanislava Kubína

VI

...a tak tě prosím
úspěšně prosím,
a táži se - proč...?
Říkám ti - Otče,
vždyť jsi můj otec,
Aba.

Ptám se, ačkoliv vím:
i otcové občas
bývají bezmocní
nad činy i cestami
svých dětí...

X

Máš dlaně plné hvězd
co posbíral jsi
v šedavém prachu cest
a šedavým prachem jdeš
ztěžklou chůzí
ve snaze nezůstat
v půli cesty trčet
s poznáním
že aby člověk slyšel
umět musí také mlčet

Tichá přání

Ta tichá tajná přání
měls' už jako kluk -
svou miskou z ušmudlaných dlaní
mít plnou snů
voňavých jak rudé trávnice
ze slunečných strání
a píseň v očích,
píseň horských luk,
tu píseň toužící
po marnostech snů.
Nedostupných snů,
vysoko čnicích jako skály
orlích hnízd,
snů, jako horská voda čirá
co v běhu se o balvany třísť,
a touha,
co hrdlo, srdce svírá,
ta touha vzlétnout
až k výšce orlích hnízd.
2020

Z kazatelského plánu

První neděle po Zjevení - křtu Páně

Vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.

(Galatským 3,27)

První čtení: Genesis 1,1-5

Tužby:

2. Abychom radostně přicházeli k prameni vody živé, tryskající do života věčného, modleme se k Hospodinu.
3. Aby všem lidem, kteří trpí hladem a žízni, účinné pomoci se dostávalo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, Otče světla a Dárce dobra, tvůj Duch se vznášel nad vodami přístvoření světa i nad vodami Jordánu. Ponoř nás ve svou milost a svým Duchem nás přetvoř, abychom následovali tvého Syna! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Skutky 19,1-7

Evangelium: Marek 1,4-11

Verš k obětování: Žalm 89,21

Verš k požehnání: Marek 1,11

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, tys otevřel nebesa a při křtu svého milovaného Syna jsi zjevil sebe sama jako Otce. Prosíme tě, moci svého Ducha dovrš dílo našeho znovuzrození, které se naším křtem započalo! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 5, 60, 155, 170, 335

Ježíšovo narození - historie a mýtus

Pri stretnutí s neznámym človekom nás na prvom mieste nezaujímá odkiaľ pochádza a kde sa narodil, ale predovšetkým aký je a o čo sa usiluje. Aj keď nás fascinuje, obvyčajne až neskôr a neraz až vtedy, keď ho už niet, kladieme si tieto a ďalšie otázky, napríklad kde sa narodil a čím boli jeho rodičia. Sotva inak si počínali aj Ježišovi učeníci. Až neskoršie generácie sa začali celkom prirodzene zaujímať aj o Ježišov pôvod.

Boh, ktorý prichádza

Na slávnosť narodenia Pána sa pripravujeme obdobím, ktoré sa nazýva Advent, čiže príchod. Boh Biblie nie je Bohom gréckych filozofov povýšený nad svetom. Preto prichádza, aby sa „zaplietol“ do našich ľudských príbehov. História židovskej a kresťanskej viery je dotykom so skutočnosťou, že človek môže mať s Bohom živý kontakt, môže sa s ním stretnúť. Túto skúsenosť nám sprostredkávajú biblickí svedkovia, ako aj dejiny ľudstva (Hebr 1,1). Jedinecnosť kresťanstva nespočíva v neobyčajnom obsahu učenia a požiadaviek, ale v tom, že Boh sa stal človekom.

Boh chce žiť v ľudoch

O Ježišovom narodení najobširnejšie

rozpráva evanjelium podľa Lukáša, ktoré vzniklo ako tretie okolo roku 80 po Kr. Ježišovi učeníci spomínali na to, čo s Ježišom prežili a vo svetle svojich zážitkov rozprávali aj o jeho narodení. Premietali doň aj svoju skúsenosť s Ježišom. Pretože v Ježišovi stretli to, po čom túžili a čo v nich vyvolávalo pocity božského, v ich podaní Ježišovho narodenia nemohli chýbať ani anjeli, ktorými sa sprítomňovalo nebeské a božské. Ježišovi prívrženci spájali s Ježišom nielen svoje túžby, ale premietali do neho aj tisícročné očakávania svojho ľudu. Tomu primerane ho podľa svojho spôsobu myslenia „vyzdobili“ mýtickými i legendárnymi motívmi, pretože ho chceli sprostredkovať svojím poslucháčom a pisateľia evanjelií svojím čitateľom. V textoch evanjelií sa preto prelinajú historické črty s mýticko-poetickými. Tvoria jednotu zvestovanej pravdy, ktorá prekračuje existujúce a preto znova a znova oslovuje ľudí nielen veriacich ale aj neveriacich.

Čaro Vianoc

Texty o Ježišovom narodení aj po dvoch tisícročiach vyvolávajú dojímavé čaro Vianoc farbami, teplom a rozprávkovým štýlom podania prí-

behov. Započúvať sa do nich a sprostredkovať ich poslanstvo neznamená odstraňovať ich mýtické a poetické črty a snažiť sa v nich nájsť „nahú históriu“ ako to robia niektorí bádatelia. Žiada sa však vyslobodiť postavy, o ktorých rozprávajú, z ich dogmatického zmeravenia tak, aby ožili, vystúpili zo stáročných rámov a začali s nami komunikovať, diskutovať, provokovať. Či sú to už postavy anjelov, mágov, pastierov, Herodesa alebo bezbranného Ježiša, ohrozeného hneď pri narodení. Biblické zvesti nepozývajú k mechanickému prijímaniu, bez zodpovednej viery, ale k triezvemu a odváznemu dialógu s biblickými svedkami. Mali by sme konfrontovať biblické príbehy so skutočnosťami a skúsenosťami, ktoré sme prežili a ktoré sme pod tlakom živej biblickej zvesti získali. Podľa Lukášovho evanjelia (L 2,1) sa Ježiš narodil za rímskeho cisára Augusta (24 pr. Kr. – 14 po Kr.). Matúš (Mt 2,1) a Lukáš (L 1,5) píše, že sa tak stalo za židovského kráľa Herodesa (37 – 4 pr. Kr.). Príbeh o betlehemskej hviezde (Mt 2,2) a súpis za Kyreniossa (L 2,2) siahajú do roku 7 pr. Kr. a ten by mal byť rokom Ježišovho narodenia. **Štefan Šrobár**

„Světlo má moc zahnat tmu, ne naopak. Kdekoli totiž vzhází světlo, tam tma brzy buď řídne, nebo mizí. A naopak, tma nemá sil, aby odstranila světlo.“

Jan Amos Komenský

Nad Písmem

Skrytý nebo zjevený Pán?

Mk 1,9-11

Hlavní vánoční svátky vrcholí dnem 6. ledna, který je v některých zemích státním svátkem. V kalendáři nejspíše najdeme označení „svátek tří králů“, po případě s dodatkem „křtu Páně“. To proto, že se čte text o pokřtění Ježíše Krista. My v naší církvi se přidáváme k těm, kteří tento den označují jako den „Zjevení Páně“. Na začátku Markova evangelia se dozvídáme o počátku Ježíšova působení, a to právě v souvislosti se křtem. V tomto evangeliu se na rozdíl od Lukášova (to je podrobnější) nebo Matoušova nepíše nic o Ježíšově narození, dětství nebo mládí. Odstavec o křtu ukazuje na důležitý moment: Ježiš přichází z Galileje, aby byl nejen ponořen do vod Jordánu jako všichni přicházející, ale aby byl označen za Božího Syna. Přebírá „štafetu“ od Jana Křtitele, aby navázal na svého předchůdce a naplnil to, co slibovali proroci. Pisatel evangelia zná Ježíšův příběh včetně vzkříšení, a proto může na začátku čtení prozradit to, co postavy v evangeliu ještě nevědí, totiž kým Ježiš je.

Pokud dobře čteme dnešní evangelní text, zjišťujeme, že ve chvíli samotného křtu se vlastně neděje nic mimořádného. Až po něm, když Ježiš z vody vystupuje, vidí otevřená nebesa a slyší Boží hlas, který ho prohlašuje za milovaného Syna a vysílá „do funkce“. Ježiš vidí

i Ducha svatého jako holubici sestupující na něj. Víme, že již ve Starém zákoně (Joel) je vylití Ducha svatého viděno jako znak času spásy, nového života. To se nyní děje. Přijme-li člověk fakt Ježíšova Synovství, je naplněno důležité poznání – zjevení. Člověku je to zjeveno (Bohem), ne z lidských schopností nebo chytrosti. Kdo není připraven, ten se s poznáním Spasitele mine... Připravili jsme se na niterné setkání s ním? Jaká byla naše nedávná adventní příprava? Zůstali jsme při starém způsobu života? Otevřeli jsme se pochopení jeho zjevení ve svém životě? Čteme-li pozorně evangelium, víme, jak to dopadne, o co jde. Můžeme však zůstat stra-

nou: tolik lidí nachází námitky všeho druhu, proč tomu nevěřit. Evangelium v sobě nese zvláštní napětí. Tak jako „advent“ (příchod) může být chápán jako příchod Vánoc, narození „Ježíška“, může být ale také chápán jako očekávání příchodu Syna člověka na konci věků. Tak je Ježíšovo synovství zároveň poznatelné i skryté. „Věříme v Ježíše Krista, Syna Božího...“ vyznáváme ve velkém vyznání naší církve. Znovu přiznáváme a opět prožíváme, kým Ježiš pro nás osobně je: nejen moudrým učitelem, léčitelem či historickou osobou, ale tím, jehož zjevení se nás ve svém čase dotklo a nás nastalo ovlivnilo i ovlivňuje. **Alena Naimanová**

Bože, zase jedny Vánoce jsou za námi.

Tentokrát byly opravdu jiné, nežli ty dosavadní.

V tom loňském roce jsme poznali mnohokrát lidskou křehkost a často i ne vždy možnou zajistitelnost lidského života.

Na mnohé doléhala nemožnost se setkat

o „svátcích rodiny“ nablízko s nejbližšími.

Někdy naše bezmocnost vedla až k agresivitě

- vůči nemoci i vůči tobě.

„Za ty špatné věci může Bůh“ mohli jsme slyšet.

„Za ty dobré věci může Bůh“ říkáme my,

kterých se dotklo Kristovo zjevení, kteří jsme směli pochopit a uvěřit.

Tvůj Syn Ježiš byl naší posilou. Prosíme, ať je jí nadále.

Prosíme i o Ducha, aby nás posiloval v pochopení situace a našich životů a znásoboval naše dobré svědectví o tobě slovem i konáním. Amen

Z našich setkání

Vzpomínka na Václava Havla v Husově sboru Praha-Nusle

V předvečer 9. výročí úmrtí prezidenta Havla se v nuselském sboru uskutečnila vzpomínka na tohoto myslitele, filozofa, spisovatele a politika, který si za své demokratické smýšlení a nebojácne vystupování v době komunistické vlády vytrpěl mnoho příkoří, policejní výslechy a vězení. Z dopisů své manželce Olze se nám zachovaly odkazy, které jsou platné pro veškerá společenství. V dopise z vězení v Plzni-Bory se Havel zabýval zejména rozbohem vlivu konzumní společnosti, ve které si člověk podmaňuje svět tak, že sám ztrácí identitu svého bytí i odpovědnost za své občanské povinnosti, což ho přivádí do stavu lhostejnosti k událostem ve veřejném životě. Tak se stává postupně součástí stáda a celá společnost upadá do stále hlubší krize. Citace z Havlova dopisu doplnil br. farář odpovídajícím čtením z knihy Kazatel „co je pokřivené, nelze napravit“ a také „Boha se boj a jeho přikázání zachovávej“.

Pro nás v současné společnosti je Havlovo poznání trendu vývoje stále aktuální. Krize se projevuje i v pohodlnosti některých lidí sledovat a posuzovat stav, jak se současná situace vymyká z rukou odpovědných osobám. Je proto důležité, abychom si zavčas krizi uvědomili, našli znovu sebedůvěru, občanskou odpovědnost a jednali podle svého svědomí s otevřeným srdcem a vírou. K hlubšímu zamyšlení nad tímto

mentem a pro povzbuzení k přemýšlení přispělo vystoupení smyčcového kvarteta se skladbou Bedřicha Smetany z jeho cyklu „Z mého života“.

Potěšilo nás, že se tohoto malého seskupení v rámci možnosti corona-virové epidemie mohli zúčastnit někteří členové naší obce s pozvanými hosty a také děti. Děkujeme br. faráři za přípravu a vedení tohoto setkání. Poděkovali jsme rovněž našemu Pánu modlitbou slovy našeho prvního bratra Ježíše.

Sepsal

Čestmír Holeček

Keď sa dobrá vec podarí...

Sú ľudia, ktorí chcú odpovede na všetko. Hľadanie pravdy je veľmi podstatné. Sami dobre vieme, že od toho závisí aj naše zmýšľanie, naše postoje, ako aj naše konanie. Prečo a kedy vznikli „Vianoce“, pátrať a spájať rôznych udalostí. No v realite každodenných starostí a povinností sú, ako to hovoria bratia Česi, kouzelné sviatky. Áno, Vianoce sú a vždy zostanú sviatkami, ktoré majú moc premieňať ľudské srdcia a životy mnohých. Skeptici hovoria, že iba na Vianoce sú ľudia dobrí (nesúhlasím). Nech je pravda akákoľvek, ale čo je pravda, že iba Boh vie zmeniť ľudské zmýšľanie a konanie. A nemusí to byť len na Vianoce.

Zazvonil mi telefón. Už dávnejšie som nášho príslušníka nepočul, náš brat Milan. Dlhú dobu sme sa rozprávali. A potom z neho vyliezlo, že mu Pán tento rok požehnal. I napriek všetkému firma bežala a jemu sa darilo. A rozhodol sa darovať núdzným. Doslovne povedal „ja mám, ale neviem ako na to“, a tak volal mne. Obvolal som kompetentných a dobrá vec sa podarila.

Rast'o Mišura, duchovný NO-Martin

Vianočné darčeky pre rodiny v núdzi

Pixelлектро v spolupráci s cirkvou ČČSH sa rozhodli tento rok darovať niečo málo tým, ktorí to potrebujú.

Ďakujeme pánu starostovi obce Rakovo za to, že odovzdal tieto darčeky rodinám, ktorým to najviac poslúži.

Prajeme všetkým požehnané vianočné sviatky Pixelлектро a Cirkev československá husitská

podnikateľ brat milan Chládek

starosta Patrik Antal

duchovný NO-Martin Rastislav Mišura

100 rokov

Sto rokov sa dožíva 18. 1. 2021 sestra Drahomíra Kupková, manželka biskupa JUDr. Kupku, ktorý bol pred veľa rokmi pražským biskupom. Preto je nutné spomenúť a poďakovať. V danom čase nebolo veľkým šťastím byť manželkou biskupa najväčšej diecézy. Doba nebola v žiadnom prípade naklonená cirkevnej práci.

Za bratom biskupom som bol veľa krát v Tišine. Bol som ho tiež požiadat' o jáhenské svätení, ktoré mi udelil v modlitebni na Břevnove. Sestra Drahomíra Kupková v tichosti a pokore pomáhala svojmu manželovi, preto jej chcem dnes poďakovať a popriať jej k úžasnému veku 100 rokov. Boh nám dáva, Boh nám požehnáva, bud' pochválené meno Hospodinovo. Spomínam si, že ma kedysi dávno oslovil brat biskup: „Jane, ty máš auto potrebujem, aby si vykonal svadbu a tak tam prosím zajed“. Dokonca života budem spomínať na svadbu, kde mi nevesta pri pití s kalicha povedala „na zdravie“ a manželovi v kalichu nenechala žiadne víno. Svadba neskončila len pri tomto. Keď som sa pozrel z varhan sa dymilo a ja som sa bál, že horí motor; no nebolo tomu tak, sedel pri nich malý, protivný varhoník a fajčil. Z kostola som ho veľmi rýchlo odprevadil a vystrčil som ho za dvere kostola a odišiel. Brat biskup Kupka mi povedal „Jane to mala byť svadba a nie birmovanie“. Sestry a bratia, ďakujem Bohu za krásne chvíle, ktoré som mal možnosť prežiť s bratom biskupom a jeho manželkou.

Jan Hradil

Protilátky

Už jste možná – podobně jako já – zahlceni a unaveni všemi těmi zprávami a analýzami týkajícími se koronaviru. Už to kolem sebe nechávám často jen tak plynout. Ale teď se neubráním a podělím se s vámi o informaci, která mě zaujala.

Poslední týden jsem týden co týden docházela do Vinohradské nemocnice. Hned u vchodu stojí obrovský billboard, který nabádá k dárcovství krve – a sice k dárcovství krve od lidí, kteří se uzdravili po těžším průběhu koronavirové nákazy. Jejich krevní plazma totiž může pomoci těm, kteří s virem aktuálně bojují: pomůže jim prý vytvořit protilátky. Asi to nefunguje úplně automaticky a musí se to také odehrát ve správném načasování, ale nejsem kompetentní to zde lékařsky rozebírat (a ani to není mým cílem). Kromě toho, že je užitečné tuto výzvu uposlechnout nebo aspoň šířit, mě na ní zaujala tato myšlenka: Krev člověka, který prošel něčím těžkým, může pomoci k uzdravení někomu jinému, kdo tímtež těžkým právě prochází.

Krev uzdraveného může pomoci nemocnému – neslyšeli jsme to už někde? Co myslíte? Lze to vztáhnout i na Krista? Dalo by se říci, že krev Kristova obsahuje a nám může pomoci vyvinout – medicínsky řečeno – účinné protilátky?

A co Eucharistie? Je náhoda, že mi při večeři Páně farář říká: „Ivo, toto je tělo Kristovo za tebe vydané, krev Kristova za tebe prolitá“? Nepřijímám při ní tudíž „lék proti smrti“...? Vždyť i ve vyznání víry říkáme: „... věřím v život věčný, který zde na Zemi se začíná a v Bohu své naplnění má.“

Takže zkrátka a dobře, máme to vědecky potvrzené, opravdu to funguje, říká to věda i víra! Aleluja!

Dovětek: Chtěla jsem ten článek napsat jako vánoční, když ho ale teď po sobě čtu, přelévá se mi svým vyzněním do Velikonoc. Snad to ale nevádí. Doufám, že o Velikonocích už koronu řešit nebudeme.

Přeji nám všem, aby příští rok byl rokem požehnaným a plným příjemných společných posezení a vzájemných sdílení, tzv. agapé. Vyhláše proto boj proti osamělosti, kterou tento rok vnesl nejen do společenství církve, ale i rodin. Ale o tom až někdy příště.

Iva Myslivcová, zdroj Vršovický hlasatel, 12/2020

Velké a malé osudy

Albert Schweitzer se přemístil na druhý konec světa, aby pomáhal potřebným Afričanům a dal příklad obětujícího se humanisty.

Básník Pablo Neruda při svém útěku před pronásledováním pěšky překročil Andy.

Ruský mikrobiolog židovského původu „Mahatmá“ Chavkin vyvinul vakcínu proti choleře, testoval ji na sobě a použil v Indii decimované epidemiemi.

Jsou osudy, rozepjaté přes kontinenty, horizonty a časová pásma, velké jako jeden ze sedmi divů světa. Takové osudy jsou velkolepé na veškerý způsob. Ale potom jsou také osudy,

kteří jsou velké svoji vnitřní hodnotou, ale dějí se takřikající v komorním prostředí. Velikost takových osudů je často společností málo povšimnuta a někdy bývá zaměňována za slabost: odpuštění nevěry, péče o nevlastní dítě.

Je ovšem jasné, že se učebsnicově velké osudy při důkladnějším zkoumání drobí do atomů takřka neviditelných, ale správných činů.

A tady se zjevuje kritérium, které sjednocuje velikost velikou jako sedm divů světa, a velikost takřka (paradoxně) neviditelnou, oficiálním míněním považovanou za nevýznamnou.

Teprve tehdy, když jsi schopen spravedlnosti, zásadovosti a vytrvalosti v nejobyčejnějším prostředí, můžeš přikročit k dálavám.

Toto je předpoklad morální soudržnosti světa.

Tomáš Hájek, kalendář Blahoslav 2021

Zprávy

Olomoucká diecéze Církve československé husitské vypisuje
vyhledávací řízení na funkci

diecézní/-ho tajemníka/-ce v úvazku 1,0.

Požadavky:

- zakotvenost v ČČSH, kladný vztah k administrativě, pečlivost, komunikativnost
- dokončené min. SŠ vzdělání s maturitou
- trestní bezúhonnost doložená výpisem z rejstříku trestů
- dobrá uživatelská znalost práce na počítači, řídičský průkaz skupiny B výhodou (není podmínkou)

Výše mzdy se řídí církevními předpisy.
Předpokládaný termín nástupu je 1. 3. 2021.

Více na tel.: 731 210 814 či e-mailu: tomas.chytil@ccsh.cz.
Nabídky se životopisem zasílejte do 31. 1. 2021 prostřednictvím
e-mailové adresy dieceze.olomouc@ccsh.cz nebo poštou na:
Olomoucká diecéze Církve československé husitské, Žilinská
113/5, 779 00 Olomouc.

Pozvání na tábor mladší mládeže v Železné Rudě

Náboženská obec v Mariánských Lázních zve mládež ve věku cca 14-16 let k táboru - setkání v Železné Rudě, které se uskuteční v termínu od 11. do 17. července 2021. Program: společné výlety, túry, biblické bádání, zamyšlení, modlitby, hry a zábava. Čas s druhými i pro sebe! Cena ubytování 1200,- + jídlo 1000,- na osobu. Prosím, v případě zájmu volejte nebo pište na zuzana.kalenska@raz-dva.cz nebo 601 154 724.

Všichni se potřebujeme mít na co těšit a doufáme, že se k našemu mariánskolázeňskému jádru přidáte! Těšíme se na staré i nové přátele!
Zuzana Kalenská

Vánoční bohoslužby v Dejvicích

V pražském dejvicím sboru se uskutečnilo hned několik vánočních bohoslužeb. Slova faráře Lukáše Volkmana dala této události správnou duchovní atmosféru i přes nelehkou situaci spojenou s covidem. Přišel také br. patriarcha Tomáš Butta, který svým zpěvem s kytarou bohoslužbu obohatil. Na kytaru zahrál také výborný hudebník Jaroslav Dvořák.

P. Hušek

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Křest Páně

Pokud se vám podaří správně vyluštit přesmyčky, vypište si ze vzniklých slov písmenka podle čísel v závorce a zjistíte tajemku. Všechna slova přesmyček najdete v textu Mk 1,4-11.

- ZÉLARUMEJ (1)
- BLOCIEHU (2)
- ZETARAN (5)
- TÍPĚDUŠNO (2)
- NOKÁPÍ (4)
- MŘEKÍNE (5)

(Řešení z minulého čísla: Jsme Božími dětmi.)

Jana Krajčířiková

Kalendář Blahoslav 2021

Na stránkách kalendáře Blahoslav 2021 se setkáváme s více než šedesáti autory. S lidmi, ochotnými se s bližními velkoryse podělit o své svědectví, o naděje i obavy, o vlastní rodinné vztahy, o kroky na nesnadné cestě hledání víry. Setkáváme se s řadou vynikajících a originálních osobností, s akademiky, duchovními, poučenými laiky, básnířkami a básníky, esejisty a publicisty. S částí příspěvateľů se již znáte, někteří jsou pro vás noví. Můžeme však říci, že zde převažují lidé empatictí, s romantickou duší a originální vypravěči, kteří přicházejí občas překvapivě se srdcem na dlani. Po otevření kalendáře si spolu s renomovanými odborníky připomínáme důležitá historická výročí, také se však můžeme začíst do působivých vzpomínek a vyprávění. Některé příběhy nás dojmou i pobaví, připomenou vlastní dětství, mládí i různé zlomové životní etapy. Při čtení získáváme mnohé originální podněty k zamyšlení nad smyslem víry, nad cestou naší církve. Uvažujeme o křesťanském Desateru, o smysluplnosti péče o duši a úctě k tomu, co nás přesahuje. Nalezáme inspiraci pro hlubší sebereflexi, hodnocení své vlastní životní pouti a porovnání své zkušenosti lidí víry s prožitky dalších praktikujících křesťanů.

Olga Nytrová
a Václav Strachota

Z ekumeny

POZVÁNÍ DO OLMOUCY

Arcidiecézní muzeum Olomouc, jediné svého druhu v naší republice, připravilo pro milovníky umění a historie zajímavou výstavu s neobvyklým názvem **1673 / Kabinet pro biskupa**. Van Dyck, Veronese, von Aacheb, Tizian a řada dalších slavných jmen z proslulé kroměřížské obrazárny jsou zde k vidění. Výstava návštěvníkům zároveň přibližuje sběratelství 17. století, volně navazující na loňskou výstavu o životě a díle biskupa Karla z Lichtensteinu-Castelcornu.

A proč ten nezvyklý název výstavy? Letopočet 1673 je totiž pro sbírku stěžejním, protože v tomto roce biskup Karel z Lichtensteinu-Castelcornu koupil od obchodníků z Kolína nad Rýnem Franze a Bernharda Imstenraedtových naprosto unikátní obrazový kabinet, který neměl na středoevropském uměleckém trhu obdoby.

Návštěvníkům výstavy jsou představeny jednotlivé obrazy sbírky i jejich historie ještě před tím, než byly shromážděny v imstenraedtovském kabinetu, který začal vznikat v polovině 17. století. Obchodníkům se je podařilo získat na dražbě uměleckých děl po popraveném anglickém králi Karlu I. Nákupem značného množství obrazů byl položen základ sbírky a soubor byl pak rozšiřován o další a další kusy. V 60. letech se sbírku pokoušeli prodat rakouskému císaři Leopoldu I., který ji ale nekoupil a teprve v roce 1673 ji koupil olomoucký biskup Karel z Lichtensteinu-Castelcornu. Vzácný biskupský kabinet se téměř v nezmenšeném počtu dochoval do dnešní doby.

Návštěvníci tak mohou vidět více než dvacet obrazů z této kolekce, ale výstava nesestává pouze z obrazů, ale obsahuje například i alba kreseb. Pokud nebudou vyhlášena nová protikoronová opatření, výstava potrvá až do 11. dubna 2021.

Tak si ji nenechte ujít!

P. H.

Modleme se s Anselmem Grünem:

„Všemohoucí Bože, ty jsi opustil svou všemohoucnost a přišel jsi k nám jako malé a bezbranné dítě. Pro nás ses stal malým, abychom opustili své velikášství. Ty jsi nám v Ježíši Kristu daroval svůj božský život, abychom už neměli zapotřebí se sami vydávat za bohy. To Ty jsi utišil naši nejhlubší touhu: aby byla naše lidská pomíjivost skrze tvou božskou nesmrtnost uzdravena a posílena, aby byla naše lidská láska naplněna tvou božskou láskou. Dej, ať stále hlouběji chápeme tajemství tvého narození z Panny Marie, aby ses i ve mně narodil. Když se ve mně narodíš, dojdou já sám ke své podstatě a ty oslavíš se mnou nový počátek.“

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Josefina Hudcová, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00

Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamacce: tel. 220 398 117

